

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010241
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812010241.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Mgr. Kataríny Bubnášovej a Ing. Jozefa Paluška, v trestnej veci obžalovaného D. Š.A. na hlavnom pojednávaní dňa 6.4.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. Š., M.. XX.XX.XXXX F. Q., A. Q. U., E.. L.. D. XXX/XX,

u z n a n ý v i n n ý m

v b o d e 1/, 2/,

z pokračujúceho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, sčasti samostatne a sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Prievidza 3T/75/2012 zo dňa 6.5.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 4.1.2016,

j e v i n n ý , ž e :

dňa 2.11.2010 okolo 13:45 hod. v Prievidzi, na Ulici Žarnova č. XX, zazvonili pri vchodových dverách bytu č. X, v ktorom bývala rodina poškodeného L. W., ktorý vyšiel pred dvere, obžalovaný Mgr. T. B. a obžalovaný D. F. vyzvali poškodeného, aby vrátil notebook, čo poškodený odmietal, tvrdil, že v byte je len notebook jeho brata a poškodený žiadny iný notebook v minulosti neodcudzil, obžalovaný Mgr. T. B. chytil poškodeného za hrudníka a vtlačil ho do bytu, do chodby bytu následne vošli obžalovaný Mgr. T. B. aj s obžalovaným D. F., obžalovaný Mgr. T. B. udrel päťou poškodeného L. W. do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, obžalovaný Mgr. T. B. mu chytil ruky a vyzval obžalovaného D. F., aby mu išiel pomôcť, obžalovaný D. F. udrel poškodeného do tváre, ťahal ho za vlasy, v úmysle vytiahnuť ho z bytu, čomu sa poškodený bránil, a vtedy obžalovaný Mgr. T. B. pravou nohou stúpil na hlavu poškodenému, ležiacemu na zemi, obžalovaný D. F. pristúpil nohou poškodenému krk, po čom do chodby bytu vošla z izby poškodená L. W. a vyzývala oboch obžalovaných, aby opustili byt, lebo privolá políciu, obžalovaný Mgr. T. B. jej vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, fyzicky ju napadne, obžalovaný D. F. vtedy chytil poškodenú L. W. a vyhrážal sa jej fyzickým násilím, pritlačil ju o skriňu v chodbe bytu a následne obžalovaný Mgr. T. B. a obžalovaný D. F. z bytu odišli, v dôsledku fyzického napadnutia poškodený L. W. utrpel drobné zranenie, opuch a tržnú ranu hornej pery, krvné odreniny na ramenách, čo si nevyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu život,

t e d a :

iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a opomenul,

neoprávnene vnikol do obydliá iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou bezprostredného násilia,

t ý m s p á c h a l :

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona,

a z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmieniene odkladá na skúšobnú dobu 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovanému zakazuje v skúšobnej dobe požívanie psychotropných a omamných látok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd obžalovaného D. F. rozsudkom Okresného súdu Prievidza 3T/75/2012 zo dňa 6.5.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/90/2015, zo dňa 4.1.2016 uznaný vinným v bode 1/, 2/, z pokračujúceho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, sčasti samostatne a sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku skutku, vo vzťahu ku ktorému bol rozsudok súdu sp. zn. 3T/75/2012 zo dňa 6.5.2015 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), c), odsek 2 Trestného poriadku, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/90/2015 zo dňa 4.1.2016 zrušený a vrátený na nové prejednanie a rozhodnutie, súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného D. F., Mgr. T. B., L. W., vypočul znalcov z Odboru zdravotníctvo - psychiatria, ktorých súd pribral na posúdenie a zodpovedanie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu svedkov L. W., L. W., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný D. F. ku skutku zo dňa 2.11.2010 vypovedal, že on sedel v pohostinstve a prišiel za ním B., že mu ukradli z vozidla notebook. On ich vraj nepozná, že sú mladší, a že by ich mal poznať on. Tak išli za nimi, lebo vedel, kde páchatelia bývajú, že on ich pozná. Dvere na byte otvoril poškodený a on mu povedal, aby sa porozprávali s B. o tom notebooku. Poškodený povedal, že má notebook, ale ten je jeho brata, poškodený vtedy stál medzi dverami. Na to obžalovaný B. dostal nervy, vpadli do bytu, tam i obžalovaný začal biť poškodeného, bolo to v chodbe bytu. Udrel ho, držal ho i pod krkom. Z izby vyšla poškodeného mama, že prečo bijú jej syna. Do bytu vošiel i on, no len preto, aby odťahoval B.. Na zemi boli i B. i W., nevidel na poškodenom žiadne zranenie. Videl i to, že B. stúpá poškodenému pri skrini na zemi ležiacemu na tvár - líce. On do bytu vstúpil až po príchode matky poškodeného. On určite poškodenému nestúpá na krk, nikto ani poškodenému neťahal vlasy. Poškodená W., ak chcela volať

políciu, on sa jej nevyhráždil, či sa s ňou vôbec rozprával, sa nevedel vyjadriť, on ani nevidel, že volala políciu. Nestrčil do nej, nevyhráždil sa jej, nebil ju ani B., možno jej niečo povedal, no nevedel presne povedať, čo. Ospravedlňoval sa poškodenej, on sa však voči nej ničoho nedopustil. Spáchanie skutkov, ku ktorým sa on cítil byť vinným, oľutoval.

Obžalovaný Mgr. T. B. vypovedal, že bol mu ukradnutý z vozidla notebook, presný čas, kedy došlo k jeho odcudzeniu, sa nevedel vyjadriť, pochodil viaceré reštaurácie na sídlisku Zapotôčky a zaujímal sa, akože chce kúpiť notebook. Tak sa chcel dozvedieť niečo o notebooku. Sedel v reštaurácii a vtedy prišiel za ním obžalovaný F. a povedal mu, že v reštaurácii je brat toho, čo mu notebook ukradol. Spolu s obžalovaným F. a bratom poškodeného išli k bytu poškodeného W., ten i poškodeného zavolať, z bytu vyšiel poškodený, fajčil a on sa ho opýtal, či má na predaj notebook. On mu odpovedal, že má, chcel, aby mu ho ukázal. Nevie prečo, no zrazu poškodený chcel zavrieť dvere na byte, on preto položil medzi dvere nohu, žiadal ho, aby mu ukázal notebook, že chce vedieť, aké má parametre. On poškodeného neudrel, drgol ho len do pleca, nebil poškodeného, nemal ani doučierané háanky. Ako drgol poškodeného do pleca, poškodený spadol na zem, vtedy i on vstúpil do bytu, žiadal poškodeného, aby mu notebook ukázal. Nie je pravda, že nadával matke poškodeného. On bol veľmi rozrušený, lebo mal v notebooku veľa vecí, týkajúcich sa prekladov, ktoré robí. On do bytu vstúpil preto, že bol rozrušený, bol nadšený, že asi našiel notebook, ľutuje to, že do bytu vstúpil, vstúpil do bytu tak 1-1,5 metra. Do bytu vstúpil i obžalovaný F.. Žiadal poškodeného, aby mu doniesol ten notebook, poškodený zo zeme vstal. V chodbe žiadne násilie na poškodenom nepoužil, určite do poškodeného nekopal, neudrel ho pästou do tváre, nestál mu nohou na hlave, nevie, ako potom mohlo u poškodeného vzniknúť nejaké zranenie. Obžalovaný F. len do bytu vošiel, nepamätal si, či ho do bytu volal, aby mu išiel pomôcť. Keď prišla do chodby matka poškodeného, tá i kričala, žiadala ich, aby z bytu odišli, vtedy povedal F., aby odišli. Odišli, tak nevie, či poškodená W. i políciu volala. V byte pravdepodobne F. dal poškodenému facku. Má pocit, že poškodený bol po požití marihuany, cítil v byte marihuanu. On sa s poškodenou W. nerozprával, nič o nej nehovoril, nevyhráždil sa jej, nikto do nej ani nestrčil, nepamätá sa, že by ju strčil niekto do nábytku. F. možno povedal poškodenej, aby nevolala políciu, no nevyhráždil sa jej. Po pár sekundách po tom, čo ich W. vyzvala, aby z bytu odišli, i to urobili.

Svedok L. W. vypovedal, že obžalovaného F. pozná, ako kamaráti sa však nestýkajú. Obžalovaného B. nepoznal. Bol doma v obývacej izbe, prišiel za ním brat, že ho hľadajú nejakí kamaráti. Bol doma na PN asi 1-2 týždne, má chronickú pankreatitídu. Prišiel ku dverám, na chodbe na schodoch sedel obžalovaný F., oproti poškodenému stál obžalovaný B.. Žiadal ho, aby mu dal nejaký notebook, ktorý mal byť vzatý zo strechy červenej Škody Felicie. Žiadal to len obžalovaný B., obžalovaný F. sa do toho nijako nezapájal. Povedal obžalovanému, že on žiaden taký notebook nemá, že doma je notebook len jeho brata, a to zn. HP, odcudzený mal byť zn. Asus. Obžalovaného B. to rozčúlilo, bol akoby opitý alebo zdrogovaný, chytil ho pod krk, stlačil ho pri tom do bytu, tu ho udrel pästou do tváre, pritlačil ho o skriňu, opäť mu dal pästou do tváre. V tom čase on bol pre svoje ochorenie pod sedatívami, užíval liek Tramal, bol taký utlmený, tak sa ani nemohol riadne brániť, uvedomoval si len, že nemôže dostať na oblasť brucha (aby sa mu nepoškodil pankreas), tak sa schúlil do kľbka, chránil si tvár (je i epileptik, tak aby nedostal úder do tváre). Obžalovaný B. ho na zemi ešte 2-krát kopol. Určite ho nebil obžalovaný F., ten bol stále vonku, mimo ich bytu. Keď ešte ležal na zemi, obžalovaný B. mu poskákaval po hlave. Vtedy, keď to už asi presiahlo medzu, vošiel do bytu obžalovaný F., ktorý len obžalovaného B. od neho odtiahol, povedal mu, že to nemá význam, aby išli preč. V čase, ako ho odťahoval, vybehla na chodbu matka L. W., vtedy asi uvidela v chodbe oboch obžalovaných, možno si myslela, že obaja ho aj bijú, čo nebola však pravda, obžalovaný F. ho len odťahoval, zachránil ho. Že to bolo takto, si on uvedomil až po vysadení liekov, preto tak, ako vypovedal i vypovedal, v prípravnom konaní výpoveď si vymyslel. Potom sa bál ísť na políciu a zmeniť výpoveď, že zle vypovedal. Jeho výpoveď bola tiež urobená pod vplyvom lieku Tramal, bol i v šoku. Pravdivá je jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, nie výpovede, vykonané v prípravnom konaní, ani výpoveď na čl. 21 - hoci bola vykonaná až s časovým odstupom - v roku 2012. Nikto ho na zmenu výpovede nenahováral, nikto ho neovplyvňoval, na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu, ako sa skutok skutočne stal. Ako na chodbu vybehla matka, obžalovaný B. ju pritlačil o skriňu, myslí si, že asi mal v ruke i nejaký predmet, chcel ju udrieť. On bol v šoku, kľčoch, triasli sa mu ruky, nemohol ani volať políciu. Obžalovaný B. sa mu vyhráždil, že ak zavolá políciu, tak si ho chyť a doláme mu všetky nohy a ruky. Obžalovaný F. sa B. snažil uklidniť, ospravedlňoval sa matke. Po tom, čo sa nejako pozviechal, išiel do izby, tam mal brat drevenú palicu, že udrie obžalovaného, keď sa však vrátil, obžalovaný F. vytlačil obžalovaného B. a obaja sa rozbehli preč. Jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní je, tak ako to vo svojom rozhodnutí konštatoval Krajský súd Trenčín sp. zn. 23To/90/2015, v

rozpore s výpoveďami tohto svedka v prípravnom konaní, keď svedok opakovane vypovedal o násilí zo strany obžalovaného, z tejto jeho výpovede pritom v žiadnom prípade nevyplýva, že by mal byť obsah výpovedí „skreslený“ požitými liekmi.

V rámci dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní, súd na posúdenie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu svedka L. W. pribral znalcov, ktorí v záveroch svojho znaleckého posudku a znalec MUDr. C. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že L. W. trpel a i trpí duševnou poruchou a chorobou „syndróm závislosti na alkohole“, tiež epilepsiou - IV. štádium, organickým poškodením mozgu, v deň 2.11.2010 mal aj akútnu reakciu na stres, tieto mali vo svojom súhrne vplyv na schopnosť svedka vnímať prežité udalosti. Svedok nebol schopný prežité udalosti v bezprostredne krátkom čase si riadne zapamätať a následne ich reprodukovať. Mnesticke schopnosti u svedka vykazujú oslabenie, ale nejde o defekt takého charakteru, že by svedka robil neschopným na hlavnom pojednávaní vypovedať. Znalci nezistili u svedka sklony ku skresľovaniu prežitých udalostí, nezistili sklony ku klamstvu. Lieky, ktoré svedok udával, že v čase skutku mal užívať, okrem lieku Tramal, majú stabilizačnú funkciu, nemajú účinok zmeniť negatívne schopnosť prežívania a následného reálneho si pamätania. U poškodeného je výrazne oslabená logická pamäť.

Súd na hlavnom pojednávaní síce vypočul svedkyňu L. W., vzhľadom na okolnosti, ktoré vyvstali pri jej výpovedi na hlavnom pojednávaní, vo veci súd pribral na vypracovanie znaleckého posudku znalca, na posúdenie a zodpovedanie otázok, súvisiacich s vyšetrovaním duševného stavu tejto svedkyne. Zo znaleckého posudku, výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, jednoznačne vyplynulo, že svedkyňa po prekonaní náhlej cievnej mozgovej príhody, ktorú utrpela v marci 2011, trpí duševnou poruchou - ľahkou kognitívnou poruchou, ktorú charakterizuje porucha pamäte, ťažkosti pri učení, znížená schopnosť sústrediť sa na určitú úlohu. U svedkyne neboli zistené poruchy vnímania. Svedkyňa však nie je schopná si prežité udalosti vštepiť a zapamätať, tieto následne reprodukovať. Udalosti, prežité pred cievnu mozgovou príhodou, nie je schopná a ani nebude v budúcnosti schopná reprodukovať. Vzhľadom na jej zdravotný stav ani nie je schopná na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedať. Vzhľadom na duševnú poruchu, ktorou trpí, jej výpovede sa môžu javiť ako skreslené. Práve vzhľadom na tieto závery súd pri svojom rozhodnutí nemohol prihliadať a ani neprihliadol na výpoveď tejto svedkyne vykonanú dňa 22.3.2013 na hlavnom pojednávaní, ale neprihliadol ani na jej výpoveď vykonanú v prípravnom konaní po vznesení obvinenia obžalovaným, ku ktorému došlo, ako vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia č.l. 4 - dňa 22.3.2011, pretože táto výpoveď svedkyne je z 12.1.2012, teda po danej mozgovej príhode a i na túto výpoveď sa potom vzťahujú závery znalca vo vzťahu ku schopnosti vnímať a reprodukovať správne prežité udalosti.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi zo spisu sp. zn. 3T/75/2012 dohodou č.l. 49 -52, z ktorej vyplývajú užívatelia bytu ku skutku, poškodený L. W. a L. W..

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrne u obžalovaného D. F. vo vzťahu ku skutku zo dňa 2.11.2010, čiastočne vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného B., výpoveď obžalovaného D. F., predovšetkým však na výpoveď svedka L. W. predovšetkým z prípravného konania kedy, jednoznačne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti, tak ako mu to kládla za vinu podaná obžaloba, usvedčoval, jeho čiastočne zmenenú výpoveď vo vzťahu ku konaniu obžalovaného F. na hlavnom pojednávaní súd hodnotí ako účelovú, motivovanú snahou zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného, motivovanú snahou mu pomôcť, tu i pri vzatí do úvahy závery znalcov, vypočutých na hlavnom pojednávaní, oboznámené listinné dôkazy, mal súd potom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a opomenul, neoprávnene vnikol do bydlia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou bezprostredného násilia, čím tak po stránke objektívnej ako i subjektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodnutie sa poškodeného, do ktorého páchatel' zasahuje násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Štát chráni obydlie a zaručuje nedotknuteľnosť domovej slobody, chráni ju pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný F. porušil tieto záujmy spoločnosti.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi, správami a charakteristikami osoby obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v mieste trvalého bydliska sú o obžalovanom známe len evidenčné údaje, mestskou políciou resp. priestupkovým orgánom bol postihnutý v priestupkovom konaní, hľadá sa na jeho osobu, akoby súdne trestaný nebol (odpisy registra trestov z 6.4.2016).

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona; ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona; ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdenných trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac i osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, zohľadniac i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, u obžalovaného súd vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona - že spáchal viac trestných činov, vzhliadol významnú poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno n) Trestného zákona - že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, išlo o jeho výpoveď vo vzťahu k trestnej činnosti obžalovaného B. v tejto veci, kde jeho spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní, súdom, výpoveď významne napomohla pri usvedčení obžalovaného B. z trestnej činnosti, spáchanie ktorej popiera. Teda u obžalovaného pri ukladaní trestu použil i ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona, teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, použitie ustanovenie § 41 odsek Trestného zákona a ukládanie trestu úhrnného a potom dospel súd k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a spravodlivý trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby - v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 40 mesiacov, za súčasného uloženia zákazu v skúšobnej dobe požívať psychotropné a omamné látky. Súdom nebolo názoru práve pre postoj obžalovaného ku svojej trestnej činnosti, čiastočné uznanie viny, ale i významné napomáhanie pri preukazovaní trestnej činnosti iného páchatel'a, skutočnosť, že i keď je pravdou, že v minulosti bol súdne trestaný, no na všetky jeho odsúdenia sa hľadá, akoby súdne trestaný nebol, teda ide o bezúhonnú osobu, čas, ktorý uplynul od samotného spáchania trestnej činnosti obžalovaného, jeho následné správanie, že je potrebné už v tomto štádiu konania pôsobiť na obžalovaného trestom spojeným s odňatím slobody, ale na prevýchovu obžalovaného, no predovšetkým ochranu spoločnosti postačí i pohrozenie trestom, trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom s probačným dohľadom, za súčasného uloženia zákazu požívať omamné a psychotropné látky. Takýto trest potom súd hodnotil ako zákonný, spravodlivý a primeraný, plniaci účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.